

VÁNOCE

DVA DNY ILUZE?

Vánoce jsou prý svátky pokoje, rozněcují v lidských srdcích lásku. Při pohledu na dítě narozené v betlémské stáji možná někteří zjihnou a chtějí se alespoň na chvíli chovat ke svým blízkým pěkně. V některých rodinách si dokonce slibují, že se na Štědrý den nebudou hádat, občas se o Vánocích přerušovaly i války.

Nejpozději 27. prosince se ale vše vrátí do "normálu". A tak se zdá, že harmonie, která mezi lidmi zavládla o Vánocích, byla jen iluzí. Anebo neuskutečnitelným snem - něčím, po čem v hloubi srdce toužíme, neočekáváme však, že by se to mohlo někdy naplnit.

Bůh nám ale neprojevil svou dobrotu a lásku jen proto, abychom se rozněžnili při pohledu na Betlém nebo prožili dva dny v roce v iluzi o pokoji mezi lidmi. Chce ve svém milosrdenství každého z nás očistit od sobectví a obnovit nás svým Duchem lásky.

Království pokoje totiž nepřijde skrze lepší vládu, spravedlivější zákony, nebo polepšením druhých lidí.

Boží království může každý z nás zakusit, když Bohu dovolí, aby proměnil jeho srdce tím, že ho naplní svojí láskou.

A toto platí pro každého z nás.
I pro Tebe!

---

*Projevila se dobrota Boha,
našeho spasitele,
a jeho láska k lidem;
ne snad proto,
že my jsme vykonali něco dobrého,
ale z jeho milosrdenství (Tit 3,4-7).*

CHESTERTON O VÁNOCÍCH

Už dnes to vypadá tak, že většina lidí bude slavit Vánoce jenom formálně jako něco, co už nelze ani vysvětlit. Budou slavit tajemný den vánoční se stromečkem a dárky snad tak dlouho, až se jednou probudí a zjistí proč...

Jako děti jsme byli vděční, že nám Bůh nadělil drobné dárky do punčochy. Proč bychom neměli být vděční dnes, kdy víme, že nám nadělil do punčoch obě nohy?

Pomyslíme-li na Boží dítě v prosinci,
měli bychom si uvědomit,
co to znamená.

Ježíš nebyl letním sluncem úspěšných,
ale ohněm nešťastníků v zimě.

(Z knihy „Úžas, radost a paradoxy života
v díle G. K. Chestertona“,
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.)